Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. gegužės 17 d.*

„Konkurencija — Karteliai — Europos jūrinių žarnų rinka — Sprendimas, kuriuo konstatuojamas EB 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimas — Kainų nustatymas, rinkos pasidalijimas ir keitimasis slapta komercine informacija — Tęstinio ar pakartotinio pažeidimo sąvoka — Senatis — Teisinis saugumas — Vienodas požiūris — Baudos — Pažeidimo sunkumas ir trukmė“

Sujungtose bylose T-147/09 ir T-148/09

Trelleborg Industrie SAS, įsteigta Klermone-Ferane (Prancūzija), atstovaujama baristerio J. Joshua ir advokato E. Aliende Rodríguez,

ieškovė byloje T-147/09,

Trelleborg AB, įsteigta Treleborge (Švedija), atstovaujama baristerio J. Joshua ir advokato E. Aliende Rodríguez,

ieškovė byloje T-148/09,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą N. Khan, V. Bottka ir S. Noë,

atsakovę,

visų pirma dėl prašymo iš dalies panaikinti 2009 m. sausio 28 d. Komisijos sprendimą C(2009) 428 galutinis dėl [EB] 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo procedūros (byla COMP/39406 – Jūrinės žarnos), kiek jis susijęs su ieškovėmis, arba, nepatenkinus šio reikalavimo, dėl prašymo panaikinti ar gerokai sumažinti joms šiuo sprendimu skirtą baudą,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Azizi, teisėjai M. Prek ir S. Frimodt Nielsen (pranešėjas),

posėdžio sekretorė J. Weychert, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. balandžio 26 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės

Jūrinių žarnų, skirtų naftai ar dujoms perduoti, sektorius

1 Jūrinės žarnos yra naudojamos pakrauti nesieringą arba perdirbtą žalią naftą ir kitus naftos produktus iš jūroje esančių įrenginių (pavyzdžiui, plūdurų, prie kurių paprastai švartuojasi tanklaiviai, arba plaukiojančių gavybos, sandėliavimo ir iškrovimo platformų, t. y. plaukiojančių saugyklų, naudojamų krauti naftą ar dujas iš šalia esančios platformos, ją tvarkyti ir sandėliuoti, kol ta nafta ar dujos bus perkrauta į tanklaivį) į laivus ir vėliau iškrauti juos į jūroje esančius įrenginius (pavyzdžiui, plūdurus) arba sausumos įrenginius.

2 Jūrinės žarnos naudojamos jūroje, t. y. vandenyje arba netoli vandens, o pramoninės ar antžeminės žarnos naudojamos krante.

3 Kiekvieną jūrinių žarnų sistemą, atsižvelgiant į specialius klientų poreikius, sudaro tam tikras skaičius standartinių žarnų, specialių žarnų su tarpikliais iš abiejų galų, ir papildoma įranga, kaip antai sklendės, galiniai sujungimo įrenginiai arba plūduriuojantys įrenginiai. Šioje byloje vartojama sąvoka „jūrinės žarnos“ apima visą šią papildomą įrangą.

4 Jūrines žarnas naudoja naftos kompanijos, plūdurų gamintojai, uostų terminalai, naftos pramonė ir vyriausybės, o jos perkamos naujiems projektams arba keičiant senas jūrines žarnas.

5 Naujiems projektams naftos terminalai ar kiti galutiniai naudotojai paprastai samdo inžinerijos bendrovę (dar vadinamą „įrangos gamintoju“, „pirminės įrangos gamintoju“ (anglų k. OEM („Original Equipment Manufacturer“)) ar „rangovu“) pastatyti ar įrengti naujus naftos krovimo įrenginius, kaip antai taškines švartavimo sistemas ar plaukiojančias gavybos, sandėliavimo ir iškrovimo platformas. Tokiems projektams rangovas iš gamintojo perka visą jūrinių žarnų įrangą.

6 Įrengus jūrines žarnas atskiros dalys keičiamos nuo vienų iki septynerių metų. Galutiniai naudotojai dažniausiai patys perka naujas jūrines žarnas, kad pakeistų senas (atsarginių dalių sektorius). Vis dėlto tam tikrais atvejais galutiniai naudotojai centralizuoja pirkimą ir perka iš tarpininkaujančių dukterinių ar nesusijusių bendrovių. Jūrinių žarnų siekiant pakeisti senąsias pardavimo apyvarta sudaro didesnę jūrinių žarnų pasaulinės rinkos dalį nei naujų produktų pardavimo apyvarta.

7 Jūrinių žarnų paklausa labai priklauso nuo naftos sektoriaus plėtros, ypač nuo naftos gavybos nuo naudojimo vietos nutolusiose zonose. Bėgant metams paklausa padidėjo. Jai būdingas ciklišKumas ir ji tam tikra dalimi priklauso nuo naftos kainų kaitos. Paklausa pradėjo darytis reikšminga septintojo dešimtmečio pabaigoje ir padidėjo aštuntojo dešimtmečio pradžioje, ypač kalbant apie naftos gavybos regionus Persijos įlankoje, Šiaurės jūroje ir Šiaurės Afrikoje. Devintajame dešimtmetyje paklausa padidėjo iš Pietų Amerikos besivystančių nacionalinių naftos įmonių. Dešimtojo dešimtmečio pabaigoje paklausa išaugo Vakarų Afrikoje.

8 Jūrines žarnas gamina įmonės, žinomos dėl padangų ar kaučiuko gamybos, arba šių įmonių „spin-off“. Jos gaminamos pagal klientų užsakymus ir pageidavimus. Kadangi jūrinių žarnų paklausa geografiniu požiūriu yra labai plačiai pasiskirsčiusi, daugelis jų gamintojų įdarbina daug agentų, kurie konkrečioms rinkoms teikia bendras marketingo paslaugas ir siūlo jų produktus dalyvaudami paskelbtuose konkursuose.

9 Jūrinėmis žarnomis prekiaujama visame pasaulyje, o pagrindiniai jų gamintojai veikia tarptautiniu lygiu. Jūrinėms žarnoms taikomi teisės aktuose nustatyti reikalavimai nėra labai skirtingi įvairiose šalyse, ir nors techniniai reikalavimai skiriasi atsižvelgiant į aplinką ir naudojimo sąlygas, tai nėra kliūtis parduoti jūrines žarnas visame pasaulyje.

10 Galiausiai reikia pažymėti, kad ginčijamame sprendime vertinamu laikotarpiu kartelio dalyviai Japonijoje, Jungtinėje Karalystėje, Italijoje ir Prancūzijoje pagamintas jūrines žarnas parduodavo galutiniams naudotojams ir rangovams, įsteigtiems įvairiose Europos Sąjungos ar Europos ekonominės erdvės (EEE) valstybėse. Nors daugelis jūrinių žarnų sistemų skirtos ne Europos regionams, tam tikri pasaulinio lygio pagrindiniai rangovai yra įsteigti įvairiose Sąjungos arba EEE valstybėse.

Ieškovės

11 Iš pradžių su jūrinėmis žarnomis susijusią veiklą vykdė *Michelin*.

12 *Michelin* grupės viduje šią veiklą vykdė grupės bendrovė CMP. 1993 m. liepos 28 d. *Michelin* įsteigė bendrovę SIRA, kuri nevykdė jokios veiklos iki 1995 m. kovo 31 d., kai su jūrinėmis žarnomis susijusi CMP veikla buvo perleista SIRA. 1995 m. balandžio 26 d. pavadinimas SIRA buvo pakeistas pavadinimu CMP. CMP vėliau buvo likviduota.

13 1996 m. kovo 28 d. viena iš dviejų ieškovių, *Trelleborg AB*, sudarė sutartį su *Michelin*, pagal kurią įsipareigojo perimti iš jos visas CMP akcijas. Bendrovė vėliau buvo pervadinta naudojant įvairius pavadinimus, kuriuose buvo žodis *Trelleborg*, o nuo 2005 m. ji vadinasi *Trelleborg Industrie SAS*.

14 *Trelleborg AB* yra pagal Švedijos teisę įsteigta bendrovė, egzistuojanti nuo 1905 m., kurios pasaulinė apyvarta 2006 m. sudarė apie 27 milijardus Švedijos kronų (SEK) (apie 2,9 milijardo eurų).

15 *Trelleborg Group* apima keturias veiklos sritis: *Trelleborg Engineered Systems* (apimanti jūrines žarnas), *Trelleborg Automotive*, *Trelleborg Sealing Solutions* ir *Trelleborg Wheel Systems*.

16 *Trelleborg AB* gamina ir parduoda jūrines žarnas per savo dukterinę bendrovę *Trelleborg Industrie* (antroji ieškovė), kuri yra įsteigta pagal Prancūzijos teisę.

Administracinė procedūra

17 Tuo pat metu, kai dėl panašių faktinių aplinkybių tyrimą jau vykdė Jungtinių Valstijų teisingumo ministerija ir Japonijos bei Jungtinės Karalystės konkurenciją prižiūrinčios valdžios institucijos, [*konfidencialu*] [1], siekdama, kad jai būtų taikoma Komisijos pranešime apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 298, 2006, p. 17) (toliau – pranešimas dėl bendradarbiavimo) numatyta atleidimo nuo baudų programa, 2006 m. gruodžio 20 d. pateikė Europos Bendrijų Komisijai prašymą atleisti nuo baudos ir kartu pranešė apie kartelį jūrinių žarnų rinkoje.

18 Gavusi šį prašymą Komisija pradėjo tyrimą dėl EB 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimo, o 2007 m. gegužės 2 d. atliko patikrinimus *Parker ITR*, ieškovių, kitų susijusių gamintojų ir [*konfidencialu*] patalpose bei pas W.

19 *Manuli Rubber Industries SpA* (*MRI*), *Parker ITR* ir *Bridgestone* 2007 m. atitinkamai gegužės 4 d., liepos 17 d. ir gruodžio 7 d. Komisijai pateikė prašymus atleisti nuo baudos arba ją sumažinti.

1 — Įslaptinti duomenys.

20 2008 m. balandžio 28 d. Komisija priėmė pranešimą apie kaltinimus, kurį atitinkamoms bendrovėms išsiuntė 2008 m. balandžio 29 d.–gegužės 1 d. laikotarpiu.

21 Šios bendrovės į pranešimą apie kaltinimus atsakė per nustatytą terminą ir visos, išskyrus [*konfidencialu*] / DOM, *ContiTech AG* ir *Continental AG*, buvo išklausytos per žodinį bylos nagrinėjimą, vykusį 2008 m. liepos 23 d.

Ginčijamas sprendimas

22 2009 m. sausio 28 d. Komisija priėmė Sprendimą C(2009) 428 galutinis dėl [EB] 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo procedūros (byla COMP/39406 – Jūrinės žarnos) (toliau – ginčijamas sprendimas). Iš ginčijamo sprendimo matyti, kad:

— jis skirtas 11 bendrovių, įskaitant ieškoves,

— jame nurodytos bendrovės įvairiais būdais darė vieną sudėtinį pažeidimą, kurio tikslas buvo konkursų paskirstymas, kainų, kvotų ir pardavimo sąlygų nustatymas, geografinių rinkų pasidalijimas ir keitimasis slapta informacija apie kainas, pardavimo kiekius ir konkursus,

— kartelis susikūrė vėliausiai 1986 m. balandžio 1 d. (vis dėlto tikėtina, kad jo pradžia gali būti aštuntajame dešimtmetyje) ir iširo 2007 m. gegužės 2 d.,

— nuo 1997 m. gegužės 13 d. iki 1999 m. birželio 21 d. (toliau – tarpinis laikotarpis) kartelio veikla buvo ribota, o tarp narių atsirado trintis; vis dėlto, kaip nurodo Komisija, tai iš tikrųjų nenutraukė pažeidimo, o kartelio tokia pati ir su tais pačiais dalyviais (išskyrus įmonę, kuri iš naujo prisijungė prie kartelio kitais metais) organizacinė struktūra buvo visiškai atkurta 1999 m. birželio mėn.; todėl konstatuotina, kad gamintojai padarė vieną tęstinį pažeidimą, kuris tęsėsi nuo 1986 m. balandžio 1 d. iki 2007 m. gegužės 2 d. arba bent jau vieną pakartotinį pažeidimą, jeigu, nepaisant visko, reikėtų pripažinti, kad pažeidimas buvo nutrūkęs; vis dėlto į pereinamąjį laikotarpį nebuvo atsižvelgta apskaičiuojant baudą, nes šiam pažeidimo laikotarpiui pagrįsti buvo labai mažai įrodymų,

— ieškovės buvo pripažintos atsakingos dėl šių laikotarpių:

  — *Trelleborg Industrie*: nuo 1986 m. balandžio 1 d. iki 2007 m. gegužės 2 d.,

  — *Trelleborg AB*: nuo 1996 m. kovo 28 d. iki 2007 m. gegužės 2 d.;

— remiantis kriterijais, numatytais Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairėse (OL C 210, 2006, p. 2, toliau – gairės), kiekvienai bendrovei skirtinas bazinis baudos dydis buvo apskaičiuotas taip:

  — Komisija rėmėsi kiekvienos bendrovės 2004–2006 m. laikotarpio metinės pasaulinės apyvartos vidurkiu; ji atsižvelgė į pardavimus EEE įsteigtiems pirkėjams,

  — su pažeidimu susijusias kiekvienos įmonės pardavimų vertės dalis ji nustatė taikydama jų pardavimo dalį pasaulinėje rinkoje bendram tų pačių įmonių pardavimui EEE teritorijoje, kaip numatyta gairių 18 punkte,

  — vertindama pažeidimo sunkumą ji atsižvelgė į 25 % pardavimo vertės (o ne į didžiausią gairėse numatytą 30 % pardavimo vertės dalį),

  — šią vertę ji padaugino iš kiekvienos bendrovės pažeidimo metų skaičiaus,

— remdamasi gairių 25 punktu ji padidino sumą 25 % su pažeidimu susijusio pardavimo vertės, siekdama atgrasyti,

— Komisija dviejų bendrovių atžvilgiu taip pat nustatė sunkinančias aplinkybes ir atmetė visas lengvinančias aplinkybes kitų kartelio narių atžvilgiu,

— galiausiai Komisija dviem bendrovėms pritaikė pranešimą apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (žr. šio sprendimo 17 punktą).

23 Dėl *Trelleborg AB* ir *Trelleborg Industrie* Komisija, atsižvelgusi į 15 % pasaulinės rinkos dalį, nusprendė, kad pardavimo vertė yra 4 909 332 eurai, kad *Trelleborg Industrie* dalyvavo kartelyje 18 metų, 11 mėnesių ir 23 dienas, todėl jai taikytinas dauginimo koeficientas 19, o *Trelleborg AB* – 8 metus, 11 mėnesių ir 28 dienas, todėl jai taikytinas dauginimo koeficientas 9, ir, įvertinusi šio sprendimo 22 punkte nurodytus veiksnius, nustatė *Trelleborg Industrie* 24 500 000 eurų bazinį baudos dydį, iš kurio 12 200 000 eurų suma turi būti sumokėta solidariai su *Trelleborg AB*.

24 Kadangi nebuvo nustatyta nei sunkinančių nei lengvinančių aplinkybių, nurodytos sumoms ir yra galutinės baudos, skirtos minėtoms dviem bendrovėms.

Procesas ir šalių reikalavimai

25 Šiuos ieškinius ieškovės Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijai pateikė 2009 m. balandžio 9 d.

26 Kadangi vienas pirmosios kolegijos narys negalėjo dalyvauti nagrinėjant bylą, Teismo pirmininkas, remdamasis Procedūros reglamento 32 straipsnio 3 dalimi, paskyrė į kolegiją kitą teisėją.

27 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Teismas (pirmoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones pagal Procedūros reglamento 64 straipsnį, paprašė šalių pateikti tam tikrus dokumentus ir atsakymus į klausimus raštu. Šalys šį prašymą įvykdė.

28 2012 m. vasario 29 d. Teismo pirmosios kolegijos pirmininko nutartimi bylos T-147/09 ir T-148/09 buvo sujungtos pagal Procedūros reglamento 50 straipsnį, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.

29 2012 m. balandžio 13 d. laišku ieškovė byloje T-147/09 pranešė Bendrajam Teismui atsisakanti trečiojo subsidiaraus ieškinio pagrindo.

30 2012 m. balandžio 24 d. laišku ieškovės pateikė prašymą bylą nagrinėti neviešame teismo posėdyje.

31 2012 m. balandžio 26 d. vykstant posėdžiui buvo išklausytos šalių kalbos ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

32 Per šį posėdį ieškovės atsisakė prašymo bylą nagrinėti neviešame teismo posėdyje.

33 *Trelleborg Industrie* Bendrojo Teismo prašo:

— iš dalies panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį, kiek jis su ja susijęs, arba bent tiek, kiek jame konstatuojama, kad ji pažeidimą darė iki 1999 m. birželio 21 d.,

— sumažinti jai 2 straipsnyje skirtą baudą, atsižvelgiant į taisytinas akivaizdžias ginčijamame sprendime padarytas klaidas,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

34 *Trelleborg AB* Bendrojo Teismo prašo:

— iš dalies panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį, kiek jis su ja susijęs, arba bent tiek, kiek jame konstatuojama, kad ji pažeidimą darė iki 1999 m. birželio 21 d.,

— sumažinti jai 2 straipsnyje skirtą baudą, atsižvelgiant į taisytinas akivaizdžias ginčijamame sprendime padarytas klaidas,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

35 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinius,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl reikalavimo panaikinti

36 Grįsdamos savo ieškinius ieškovės nurodo du bendrus pagrindus.

37 Pirmasis ieškinių pagrindas susijęs, pirma, su akivaizdžia faktinių aplinkybių, dėl kurių Komisija nusprendė, kad *Trelleborg Industrie* darė tęstinį pažeidimą nuo 1986 m. balandžio 1 d. iki 2007 m. gegužės 2 d., o *Trelleborg AB* – nuo 1996 m. kovo 28 d. iki 2007 m. gegužės 2 d., vertinimo klaida ir, antra, su Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 2 dalies pažeidimu.

38 Antrasis ieškinių pagrindas susijęs su Komisijos teisėto intereso priimti sprendimą dėl pažeidimo iki 1999 m. nebuvimu.

Dėl pirmojo ieškinių pagrindo, susijusio su, pirma, akivaizdžia faktinių aplinkybių, dėl kurių Komisija nusprendė, kad „Trelleborg Industrie“ darė tęstinį pažeidimą nuo 1986 m. balandžio 1 d. iki 2007 m. gegužės 2 d., o „Trelleborg AB“ – nuo 1996 m. kovo 28 d. iki 2007 m. gegužės 2 d., vertinimo klaida ir, antra, su Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 2 dalies pažeidimu

Ginčijamas sprendimas

39 Iš ginčijamo sprendimo 148–187 konstatuojamųjų dalių matyti, kad nuo 1997 m. gegužės 13 d. iki 1999 m. birželio 11 d. vienų bendrovių atveju ir iki 1999 m. birželio 21 d. kitų bendrovių, įskaitant ieškoves, atveju kartelis veikė ribotai dėl nesutarimų tarp jo narių. Vis dėlto, kaip nurodo Komisija, įvairūs įrodymai patvirtina, kad minėtu laikotarpiu pagrindiniai kartelio veikėjai, konkrečiai kalbant P., W., F., C., reguliariai bendraudavo siekdami, be kita ko, pasikeisti komercine informacija ir atnaujinti kartelį, ir tai jiems galiausiai pavyko 1999 m. birželio mėn.

40 Ginčijamo sprendimo 289–307 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos priežastys, kodėl Komisija nusprendė, kad pažeidimas buvo tęstinis ar bent pakartotinis, nepaisydama aplinkybės, jog kartelis pereinamuoju laikotarpiu veikė ribotai, ir kad nereikėjo už šį laikotarpį skirti baudos.

41 Be to, iš ginčijamo sprendimo 1 straipsnio g ir h punktų matyti, kad Komisija nusprendė, jog tęstinis pažeidimas buvo daromas nuo 1986 m. balandžio 1 d. iki 2007 m. gegužės 2 d.; *Trelleborg Industrie* šį pažeidimą darė nuo 1986 m. balandžio 1 d. iki 2007 m. gegužės 2 d., o *Trelleborg* – nuo 1996 m. kovo 28 d. iki 2007 m. gegužės 2 d. Taip pat iš minėto sprendimo 187, 201–208 ir 466–448 konstatuojamųjų dalių matyti, kad pereinamasis laikotarpis ieškovių atveju vertinamas kaip ribotos kartelio veiklos laikotarpis, už kurį baudos skirti nereikia.

Šalių argumentai

42 Ieškovės tvirtina, pirma, kad Komisija, kuri turi įrodyti pažeidimo trukmę, neįrodė, jog pažeidimas buvo tęsiamas pereinamuoju laikotarpiu, nes įrodymai, kuriais šiuo klausimu rėmėsi Komisija, buvo išaiškinti netinkamai, ir, antra, kad bet kuriuo atveju ši institucija neturi jokių įrodymų, patvirtinančių *Trelleborg Industrie* ar *Trelleborg* dalyvavimą kartelyje minėtu laikotarpiu. Šiuo klausimu jos konkrečiai ginčija Komisijos vertinimą, kad iki pereinamojo laikotarpio pasidalyti konkursai darė poveikį iki 1997 m. pabaigos, o tai, Komisijos nuomone, leidžia į pažeidimo laikotarpį įtraukti ir laikotarpį nuo 1997 m. rugsėjo mėn. iki gruodžio mėn.

43 Ieškovės taip pat mano, kad Komisija nepagrįstai kvalifikavo pažeidimą kaip tęstinį ir atmetė jų argumentus dėl pažeidimo senaties, kalbant apie laikotarpį iki laikino pažeidimo nutraukimo, ir taip pažeidė 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir [EB] 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 25 straipsnio 2 dalį.

44 Šiuo klausimu jos ginčija Komisijos pasirinktą galimybę taikyti tęstinio pažeidimo sąvoką, nes kartelis buvo iširęs beveik dvejus metus, ir galimybę subsidiariai taikyti pakartotinio pažeidimo sąvoką, kuri, ieškovių nuomone, taip pat turi tęstinumo požymių ir negali būti taikoma, kai pažeidimas buvo laikinai nutrauktas. Tokiu atveju pripažinti pakartotinį pažeidimą, be kita ko, reikštų teisinio saugumo principo pažeidimą, nes senaties skaičiavimo pradžią Komisija galėtų neribotai nukelti. Galiausiai jos tvirtina, kad bet kuriuo atveju ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje nekalbama apie pakartotinį pažeidimą.

45 Galiausiai ieškovės tvirtina, kad Komisija nukrypo nuo savo ankstesniuose sprendimuose suformuotos praktikos ir kad jos buvo diskriminuojamos, palyginti su MRI, dėl kurios Komisija nusprendė, jog pasitraukimas iš kartelio ketveriems metams, t. y. nuo 1992 m. rugpjūčio mėn. iki 1996 m. rugsėjo mėn., leido neskirti šiai bendrovei baudos už elgesį iki 1992 m. rugpjūčio 1 d.

46 Komisija ginčija šiuos tvirtinimus ir mano, kad ginčijamame sprendime pakankamai įrodyta, jog pažeidimas buvo tęsiamas ir pereinamuoju laikotarpiu, nors kartelio veikla tuo metu buvo ribota. Vis dėlto ji savo rašytinėse pastabose ir atsakydama į per posėdį pateiktus klausimus pripažįsta neturinti jokių įrodymų, patvirtinančių ieškovių kontaktus su kartelio nariais pereinamuoju laikotarpiu.

47 Tačiau ji nurodo, kad reikia atsižvelgti, pirma, į konkursus, kurie buvo organizuoti iki minėto laikotarpio ir kurių poveikis buvo justi iki 1997 m. lapkričio ar gruodžio mėn., ir, antra, į aplinkybę, kad ieškovės minėtu laikotarpiu neatsiribojo nuo kartelio, o tai, remiantis teismų praktika, reiškia, kad jų dalyvavimas kartelyje laikytinas tęstiniu nuo 1986 m. balandžio 1 d. iki 2007 m. gegužės 2 d.

48 Komisija priduria, kad bet kuriuo atveju, jei Bendrasis Teismas nuspręstų, kad pažeidimas nėra tęstinis, jis turėtų jį pripažinti pakartotiniu, o tokį kvalifikavimą ji subsidiariai nurodė ginčijamo sprendimo 307 konstatuojamojoje dalyje. Ji nurodė, jog iš to matyti, kad jos teisei skirti baudą už 1986–2007 m. pažeidimo laikotarpį senatis priimant ginčijamą sprendimą dar nebuvo suėjusi. Be to, ji mano, jog tai, kad ginčijamo sprendimo rezoliucinėje dalyje minimas tik tęstinis pažeidimas, neturi jokios reikšmės.

49 Reikia pažymėti, jog Bendrojo Teismo per posėdį apklausiamos ieškovės pripažino neginčijančios savo dalyvavimo kartelyje iki 1997 m. gegužės 13 d. ir po 1999 m. birželio 21 d. Tačiau jos tvirtina, kad tai buvo du skirtingi pažeidimai.

Bendrojo Teismo vertinimas

– Pirminės pastabos

50 Pirmiausia reikia priminti, jog teismų praktikoje nustatyta, kad Komisija privalo įrodyti ne tik kartelio egzistavimą, bet ir jo trukmę (žr. 2000 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cimenteries CBR ir kt. prieš Komisiją*, T-25/95, T-26/95, T-30/95-T-32/95, T-34/95-T-39/95, T-42/95-T-46/95, T-48/95, T-50/95-T-65/95, T-68/95-T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 ir T-104/95, Rink. p. II-491, 2802 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Kiek tai konkrečiai susiję su EB 81 straipsnio 1 dalies pažeidimo įrodymų pateikimu, Komisija turi įrodyti konstatuotą pažeidimą ir pateikti pakankamai įrodymų, patvirtinančių pažeidimą sudarančių aplinkybių buvimą (šiuo klausimu žr. 1998 m. gruodžio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Baustahlgewebe prieš Komisiją*, C-185/95 P, Rink. p. I-8417, 58 punktą ir 1999 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Anic Partecipazioni*, C-49/92 P, Rink. p. I-4125, 86 punktą). Kilus abejonių, teismas jas turėtų spręsti įmonės, kuriai skirtas pažeidimą konstatuojantis sprendimas, naudai. Taigi teismas negali pripažinti, kad Komisija pateikė pakankamai nagrinėjamo pažeidimo buvimo įrodymų, jei šiuo klausimu dar yra abejonių, ypač kai nagrinėjamas ieškinys dėl sprendimo, kuriuo skirta bauda, panaikinimo ir (arba) pakeitimo. Pastaruoju atveju reikia atsižvelgti į nekaltumo prezumpcijos principą, kuris yra tarp Sąjungos teisės sistemos saugomų ir 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje paskelbtos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 364, p. 1) 48 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų pagrindinių teisių. Atsižvelgiant į nagrinėjamų pažeidimų pobūdį, su jais susijusių sankcijų pobūdį ir griežtumo laipsnį, nekaltumo prezumpcijos principas taikomas ir procedūroms dėl įmonėms taikomų konkurencijos taisyklių pažeidimų, per kurias gali būti skirtos vienkartinės arba periodinės baudos (šiuo klausimu žr. 1999 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Hüls prieš Komisiją*, C-199/92 P, Rink. p. I-4287, 149 ir 150 punktus ir 2005 m. spalio 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Groupe Danone prieš Komisiją*, T-38/02, Rink. p. II-4407, 215 ir 216 punktus). Taigi Komisija turi pateikti tikslių ir nuoseklių įrodymų, patvirtinančių, kad pažeidimas tikrai buvo padarytas (žr. minėtą Sprendimą *Groupe Danone prieš Komisiją* ir nurodytą teismų praktiką).

51 Vis dėlto pagal nusistovėjusią teismo praktiką kiekvienas Komisijos pateiktas įrodymas nebūtinai turi atitikti šiuos kriterijus dėl kiekvieno pažeidimo elemento. Pakanka, kad šiuos reikalavimus bendrai atitiktų institucijos pateiktų įrodymų visuma (žr. 2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją*, T-67/00, T-68/00, T-71/00 ir T-78/00, Rink. p. II-2501, 180 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

52 Be to, įprasta, kad antikonkurencinius susitarimus ir veiksmus apimanti veikla vykdoma pogrindyje, susitikimai vyksta slaptai ir parengiama kuo mažiau su tuo susijusių dokumentų. Remiantis tuo galima daryti išvadą, kad jei Komisija ir randa aiškių ūkio subjektų neteisėtų santykių įrodymų, pavyzdžiui, susitikimų protokolų, šie įrodymai paprastai yra tik fragmentiški ir pavieniai, todėl tam tikras aplinkybes dažnai būtina patvirtinti naudojant dedukcijos metodą. Todėl daugeliu atvejų egzistuojantys antikonkurenciniai veiksmai ar sudarytas antikonkurencinis susitarimas gali būti nustatomi iš tam tikro skaičiaus sutapimų ir požymių, kurie, nagrinėjami kartu ir nesant kito logiško paaiškinimo, gali įrodyti konkurencijos taisyklių pažeidimą (2004 m. sausio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink. p. I-123, 55–57 punktai ir 2007 m. sausio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sumitomo Metal Industries ir Nippon Steel prieš Komisiją*, C-403/04 P ir C-405/04 P, Rink. p. I-729, 51 punktas).

53 Be to, pagal teismų praktiką reikalaujama, kad, nesant įrodymų, tiesiogiai pagrindžiančių pažeidimo trukmę, Komisija turi remtis bent faktinių aplinkybių, pakankamai artimų laiko atžvilgiu, įrodymais, dėl kurių būtų galima pagrįstai manyti, kad pažeidimas nepertraukiamai tęsėsi nuo vienos konkrečios datos iki kitos (žr. 1994 m. liepos 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dunlop Slazenger prieš Komisiją*, T-43/92, Rink. p. II-441, 79 punktą ir 2006 m. lapkričio 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Peróxidos Orgánicos prieš Komisiją*, T-120/04, Rink. p. II-4441, 51 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

54 Neginčijama, kad nagrinėjamu atveju Komisija neturi jokių įrodymų, patvirtinančių ieškovių kontaktus su kartelio nariais ir šio kartelio ribotą veiklą pereinamuoju laikotarpiu, aprašytu ginčijamo sprendimo 148–187 konstatuojamosiose dalyse.

55 Komisija iš tikrųjų tik konstatuoja, jog ieškovių dalyvavimą galima kildinti iš aplinkybės, kad jos neatsiribojo nuo kartelio pereinamuoju laikotarpiu ir kad bet kuriuo atveju įrodytas jų dalyvavimas iki 1997 m. lapkričio ar gruodžio mėn. dėl iki 1997 m. gegužės 13 d. tarp kartelio narių pasidalytų konkursų poveikio (žr., be kita ko, ginčijamo sprendimo 150, 162 ir 187 konstatuojamąsias dalis).

56 Taigi reikia įvertinti, ar remdamasi šiomis išvadomis Komisija pagrįstai galėjo 1986 m. balandžio 1 d.–2007 m. gegužės 2 d. *Trelleborg Industrie* ir 1996 m. kovo 28 d.–2007 m. gegužės 2 d. *Trelleborg AB* padarytą pažeidimą pripažinti tęstiniu, todėl nuspręsti, kad Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 2 dalyje numatytas senaties terminas turėtų būti pradėtas skaičiuoti tik nuo 2007 m. gegužės 2 d.

– Dėl tęstinio pažeidimo buvimo

57 Reikia priminti, kad daugeliu atvejų egzistuojantys antikonkurenciniai veiksmai ar sudarytas antikonkurencinis susitarimas gali būti nustatomi iš tam tikro skaičiaus sutapimų ir požymių, kurie, nagrinėjami kartu ir nesant kito logiško paaiškinimo, gali įrodyti konkurencijos taisyklių pažeidimą. Iš tokių požymių ir sutapimų, kai jie vertinami bendrai, galima nustatyti ne tik antikonkurencinių veiksmų ir susitarimų buvimą, bet ir tęstinių antikonkurencinių veiksmų trukmę, ir pažeidžiant konkurencijos taisykles sudaryto susitarimo taikymo laikotarpį (šiuo klausimu žr. 52 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją* 57 punktą ir 2006 m. rugsėjo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied prieš Komisiją*, C-105/04 P, Rink. p. I-8725, 94–96 punktus ir nurodytą teismų praktiką).

58 Be to, toks pažeidimas gali būti padarytas ne tik atskiru veiksmu, bet ir keliais veiksmais arba tęstine veika. Šio aiškinimo negali paneigti aplinkybė, kad viena ar kelios šių veiksmų ar tęstinio elgesio sudedamosios dalys taip pat galėtų būti pripažintos atskiru konkurencijos taisyklių pažeidimu. Jei įvairiais veiksmais vykdomas „bendras planas“, nes siekiama vieno tikslo – iškreipti konkurenciją bendrojoje rinkoje, Komisija turi teisę priskirti atsakomybę už tokius veiksmus, atsižvelgdama į dalyvavimą darant pažeidimą, vertinamą bendrai (52 punkte minėto Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją* 258 punktas ir 57 punkte minėto Sprendimo *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied prieš Komisiją* 110 punktas).

59 Dėl įrodymų apie susitarimo buvimą atitinkamais laikotarpiais arba bent jau apie įmonės atliekamą jo įgyvendinimą atitinkamu laikotarpiu nebuvimo reikia priminti, jog tai, kad nebuvo pateikta įrodymų dėl konkrečių laikotarpių, netrukdo pripažinti, jog pažeidimas truko šiuos laikotarpius apimantį ilgesnį laiką, jei tokia išvada pagrindžiama objektyviais ir nuosekliais duomenimis. Kai pažeidimas trunka kelerius metus, tai, kad karteliniai veiksmai vykdomi įvairiais laikotarpiais, kuriuos gali skirti trumpesnis ar ilgesnis laiko tarpas, nedaro įtakos šio kartelio egzistavimui, jei įvairiais šį pažeidimą sudarančiais veiksmais siekiama vieno tikslo ir jie turi vieno tęstinio pažeidimo požymių (57 punkte

minėto Sprendimo *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied prieš Komisiją* 97 ir 98 punktai; taip pat šiuo klausimu žr. 52 punkte minėto Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją* 260 punktą).

60 Šiuo klausimu teismų praktikoje nustatyti tam tikri kriterijai, kurie svarbūs vertinant, ar padarytas vienas pažeidimas, t. y. tikslų, kurių siekiama nagrinėjamais veiksmais, tapatumas (2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dansk Rørindustri prieš Komisiją*, T-21/99, Rink. p. II-1681, 67 punktas; taip pat šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Technische Unie prieš Komisiją*, C-113/04 P, Rink. p. I-8831, 170 ir 171 punktus ir 2006 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Jungbunzlauer prieš Komisiją*, T-43/02, Rink. p. II-3435, 312 punktą), susijusių prekių ir paslaugų tapatumas (šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tokai Carbon ir kt. prieš Komisiją*, T-71/03, T-74/03, T-87/03 ir T-91/03, neskelbiamo Rinkinyje, 118, 119 ir 124 punktus ir minėto Sprendimo *Jungbunzlauer prieš Komisiją* 312 punktą), dalyvavusių atliekant veiksmus įmonių tapatumas (minėto Sprendimo *Jungbunzlauer prieš Komisiją* 312 punktas) ir įgyvendinimo priemonių tapatumas (minėto Sprendimo *Dansk Rørindustri prieš Komisiją* 68 punktas). Kiti svarbūs kriterijai, į kuriuos galima atsižvelgti atliekant šį vertinimą, yra įmonių vardu veikusių fizinių asmenų tapatumas ir nagrinėjamų veiksmų geografinės taikymo srities tapatumas.

61 Taigi teismų praktika leidžia Komisijai preziumuoti, kad pažeidimas ar įmonės dalyvavimas kartelyje nebuvo nutrūkęs, net jeigu ji neturi tam tikrų konkrečių pažeidimo laikotarpio įrodymų, jei šį pažeidimą sudarančių atskirų veiksmų tikslas yra vienas ir jie gali būti laikomi vienu tęstiniu pažeidimu, o tokia išvada turi būti pagrįsta objektyviais ir nuosekliais įrodymais, patvirtinančiais bendrą planą.

62 Kai yra tenkinamos šios sąlygos, tęstinio pažeidimo sąvoka leidžia Komisijai skirti baudą už visą vertinamą pažeidimo laikotarpį, taip pat nustatyti datą, nuo kurios pradedamas skaičiuoti senaties terminas, t. y. datą, kada tęstinis pažeidimas buvo nutrauktas.

63 Vis dėlto įmonės, kaltinamos slapta veikla, gali bandyti paneigti šią prezumpciją, pateikdamos informacijos ar įrodymų, patvirtinančių, kad pažeidimas, ar jų dalyvavimas kartelyje buvo nutrauktas atitinkamais laikotarpiais.

64 Šioje byloje reikia konstatuoti, kad ieškovės per posėdį neginčijo nagrinėjamo elgesio tikslų, susijusių produktų, slaptuose susitarimuose dalyvavusių įmonių, pagrindinių įgyvendinimo priemonių, įmonių vardu veikusių fizinių asmenų ir galiausiai nagrinėjamų veiksmų geografinės taikymo srities tapatumo iki 1997 m. gegužės mėn. ir po 1999 m. birželio mėn.

65 Nors tokie tvirtinimai leidžia konstatuoti konkretų bendrą planą iki ir po pereinamojo laikotarpio, vis dėlto reikia taip pat konstatuoti, kad ginčijamame sprendime Komisija nurodė, pirma, kad kartelį buvo ištikusi krizė, per kurią jo veikimas buvo labai iškraipytas, o santykiai tarp kartelio narių labai įtempti, todėl kartelis pereinamuoju laikotarpiu veikė labai ribotai, ir, antra, kad šiuo laikotarpiu tam tikri veikėjai, ypač P., F., C. ir W., iš esmės naudojosi savo ryšiais, kad atnaujintų bendradarbiavimą tarp atitinkamų įmonių (žr. ginčijamo sprendimo 148–187 konstatuojamąsias dalis), todėl Komisija už pereinamąjį laikotarpį neskyrė baudos nė vienam kartelio nariui.

66 Reikia konstatuoti, kad Komisija neturėjo nei jokių ieškovių daugiašalių kontaktų per šį pereinamąjį laikotarpį, trukusį ilgiau nei dvejus metus, įrodymų, nei įrodymų, kad jos dalyvavo susitikimuose, kurių tikslas buvo atnaujinti kartelį, ar apie juos žinojo.

67 Tokiomis aplinkybėmis ieškovių tvirtinimas, kad jos iš tikrųjų pasitraukė iš kartelio, atrodo pakankamai pagrįstas ir įtikinamas, kad būtų paneigta šio sprendimo 61 punkte nurodyta prezumpcija, jog jų, nors ir pasyvus, dalyvavimas kartelyje nenutrūko, net nesant įrodymų šiuo klausimu. Atsižvelgiant į tai, kad

pereinamuoju laikotarpiu kartelis veikė ribotai ar net neegzistavo iš viso ir, nesant objektyvių ir nuoseklių įrodymų dėl ieškovių noro atnaujinti šį kartelį ar siekti jo tikslų, Komisija negalėjo preziumuoti jų net pasyvaus tęstinio dalyvavimo jame.

68 Vis dėlto Komisija savo rašytinėse pastabose nurodo teismų praktiką (žr. 50 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Anic Partecipazioni* 83 ir 84 punktus), pagal kurią įmonė, norėdama atsikratyti atsakomybės, turi taip atvirai ir nedviprasmiškai atsiriboti nuo kartelio, jog kiti kartelio dalyviai suprastų, kad ji nepritaria bendriems kartelio tikslams. Tuo remdamasi Komisija daro išvadą, kad, ieškovėms neatsiribojus nuo kartelio pereinamuoju laikotarpiu, jų dalyvavimas jame per šį ribotos veiklos laikotarpį gali būti pripažintas, tačiau už tą laikotarpį neturi būti skirta bauda. Iš tikrųjų pagal šią teismų praktiką numanomas pritarimas iniciatyvai, viešai neatsiribojant nuo jos turinio arba apie ją nepranešant viešosios valdžios institucijoms, skatina tęsti pažeidimą ir daromos kliūtys jį atskleisti, o tai yra pasyvus pažeidimo darymas, dėl kurio atitinkamai įmonei gali kilti atsakomybė. Kadangi, pirma, iš ginčijamo sprendimo matyti, kad normalus kartelio veikimas buvo nutrūkęs pereinamuoju laikotarpiu, kuris tęsėsi daugiau kaip dvejus metus, antra, neįrodyta, kad ieškovės pereinamuoju laikotarpiu bendravo su kitais kartelio dalyviais (ar žinojo apie tokį bendravimą), turint tikslą atnaujinti kartelį, trečia, net pritariant Komisijos tvirtinimui, kad pasidalytų konkursų poveikis tęsėsi daugiausia iki 1997 m. lapkričio ar gruodžio mėn., o tai reiškia, kad iki kartelio atnaujinimo dar buvo 18 mėnesių laikotarpis, dėl kurio nėra jokių objektyvių ir nuoseklių įrodymų, leidžiančių konstatuoti, kad ieškovės kontaktavo kartelio krizės laikotarpiu su kitais nariais, Komisija negali remtis argumentu, kad ieškovės pereinamuoju laikotarpiu neatsiribojo nuo tam tikrų kartelio narių veiksmų, kuriais buvo siekiama atnaujinti kartelį.

69 Atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes reikia konstatuoti, kad tokio viešo ieškovių atsiribojimo nuo kitų kartelio narių nebuvimas negalėjo sudaryti pastariesiems įspūdžio, jog ieškovės, nors ir pasyviai, palaiko jų elgesį, todėl ieškovių elgesio nebuvo galima prilyginti numanomam pritarimui antikonkurencinei iniciatyvai. Taigi nesant įrodymų, kurie leistų konstatuoti, kad ieškovės žinojo apie kontaktus tarp kitų kartelio narių pereinamuoju laikotarpiu, turint tikslą atnaujinti kartelį, kurio normali veikla buvo nutrūkusi, Komisija negalėjo pripažinti jų bendros atsakomybės motyvuodama tuo, kad jos viešai neatsiribojo nuo kartelio. Vien šio motyvo nepakanka, kad būtų užpildyta tuštuma dėl objektyvų ir nuoseklių įrodymų, kurie galėtų ir objektyviai, ir subjektyviai patvirtinti ieškovių dalyvavimą ir tęstinį bendrininkavimą darant vieną pažeidimą šiuo laikotarpiu, nebuvimo.

70 Todėl reikia konstatuoti, jog Komisija negalėjo pagrįstai nuspręsti, kad ieškovių padarytas pažeidimas buvo vienas ir tęstinis pažeidimas. Vis dėlto ši klaida nebūtinai reiškia, kad Komisija pažeidė Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 2 dalį.

71 Iš tikrųjų, atsižvelgiant į aplinkybę, kad šiuo atveju pažeidimas negali būti laikomas tęstiniu, norint nustatyti, ar nėra suėjusi Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 2 dalyje numatyta senatis, reikia patikrinti, ar pažeidimas gali būti laikomas pakartotiniu, o tai ieškovės irgi ginčija.

– Dėl pakartotinio pažeidimo buvimo

72 Kadangi šalys nesutaria dėl pakartotinio pažeidimo sąvokos aiškinimo, visų pirma reikia patikslinti šios sąvokos esmę atsižvelgiant į tęstinio pažeidimo sąvoką, kalbant apie Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 2 dalį.

73 Pažodžiui aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti į tai, kad Sąjungos teisės aktai surašomi keliomis kalbomis ir kad įvairios kalbinės versijos yra vienodai privalomos, todėl tokios nuostatos aiškinimas reikalauja palyginti jos kalbines versijas (1982 m. spalio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *CILFIT*, 283/81, Rink. p. 3415, 18 punktas). Dėl to, kad būtina vienodai taikyti, todėl ir vienodai aiškinti, Sąjungos teisės nuostatas, negalima, kilus abejonių, kurios vienos iš versijų nuostatos tekstą nagrinėti atskirai; būtina jį aiškinti bei taikyti atsižvelgiant į kitas versijas oficialiosiomis kalbomis (žr.

2007 m. balandžio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Profisa*, C-63/06, Rink. p. I-3239, 13 punktą ir nurodytą teismų praktiką). Be to, esant neatitikimų tarp Sąjungos teksto įvairių kalbinių versijų, nagrinėjama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į bendrą teisinio reglamentavimo sistemos, kurios dalis ji yra, struktūrą ir tikslą (žr. minėto Sprendimo *Profisa* 14 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

74 Apskritai kalbant, aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (1983 m. lapkričio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Merck*, 292/82, Rink. p. 3781, 12 punktas), taip pat į visas Sąjungos teisės nuostatas (73 punkte minėto Sprendimo *CILFIT* 20 punktas).

75 Pirma, reikia pažymėti, kad 1974 m. lapkričio 26 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2988/74 dėl teisinių procedūrų ir sankcijų, taikomų pagal Europos ekonominės bendrijos taisykles dėl transporto ir konkurencijos, taikymo terminų (OL L 319, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 7 sk., 1 t., p. 61), kuriuo remiantis Reglamente Nr. 1/2003 buvo įtvirtintos nuostatos dėl senaties, 1 straipsnio 2 dalyje numatyti „pažeidimai, [kurie] tęsiasi, arba pasikartoja“ [prancūzų k. *infractions continues ou continuées*].

76 Šiuo klausimu reikia priminti, kad dėl pasikartojančio [prancūzų k. *continuée*] pažeidimo, numatyto Reglamento Nr. 2988/74 1 straipsnyje, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog, nepaisant to, kad pasikartojančio pažeidimo koncepcija valstybių narių teisės sistemose yra skirtinga, bet kuriuo atveju toks pažeidimas apima neteisėtus veiksmus, kurie sudaro vieną pažeidimą ir kuriuos sieja bendras subjektyvus elementas (šiuo klausimu žr. 1999 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Montecatini prieš Komisiją*, C-235/92 P, Rink. p. I-4539, 195 punktą).

77 Ši sąvoka Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 2 dalies prancūziškoje versijoje buvo pakeista į „continue ou répétée“ („tęstinio ar pakartotinio“) pažeidimo sąvoką.

78 Toks pakeitimas buvo padarytas ne visose kalbinėse šios nuostatos versijose.

79 Žodžiai „continuing or repeated infringements“, vartoti Reglamento Nr. 2988/74 1 straipsnio 2 dalies angliškoje versijoje, išliko ir Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 2 dalies angliškoje versijoje.

80 Be to, priimant Reglamentą Nr. 1/2003 teisės aktų leidėjas daugelyje kalbinių versijų išlaikė Reglamente Nr. 2988/74 vartotą terminologiją (pavyzdžiui, versijose ispanų, danų, vokiečių, graikų, olandų, suomių ir švedų kalbomis), o kitose kalbinėse versijose ši terminologija taip pat buvo pakeista, siekiant atsižvelgti į tai, kad vietoje sąvokos „infraction continuée“ buvo pavartota sąvoka „infraction répétée“ (versijos italų ir portugalų kalbomis).

81 Taip pat Reglamento Nr. 1/2003 31 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad:

„<...> Reglamente Nr. 2988/74 buvo nustatytos taisyklės, reguliuojančios vienkartinių ir periodinių baudų skyrimo senaties terminus, apimančius ir transporto srityje taikomas nuobaudas. <...> Siekiant teisinės sistemos aiškumo Reglamentą Nr. 2988/74 reikėtų iš dalies pakeisti, kad jis nebūtų taikomas dalykams, kuriuos apima šis reglamentas, o į šį reglamentą reikėtų įtraukti nuostatas dėl senaties terminų“.

82 Todėl reikia konstatuoti, kad teisės aktų leidėjas neturėjo tikslo pakeisti ankstesnės nuostatos prasmę keisdamas 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamentą Nr. 17, Pirmąjį reglamentą, įgyvendinantį [EB 81] ir [EB 82] straipsnius (OL 1962, 13, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3); nepaisant to, kad tam tikrose kalbinėse versijose terminologija pasikeitė, atvirkščiai, šiuo pakeitimu buvo siekiama panaikinti bet kokį neaiškumą, kurį kėlė sąvoka „infraction continuée“.

83 Antra, pakartotinio pažeidimo sąvoka skiriasi nuo tęstinio pažeidimo sąvokos (šiuo klausimu žr. 2010 m. gegužės 19 d. Bendrojo Teismo sprendimo *IMI ir kt. prieš Komisiją*, T-18/05, Rink. p. II-1769, 96 ir 97 punktus); šį skirtumą, be kita ko, patvirtina jungtuko „arba“ vartojimas Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 2 dalyje.

84 Todėl ieškovių argumentai, kad reikėjo atskirti „klasikinį“ pažeidimą nuo „tęstinio ir pakartotinio“ pažeidimo, turi būti atmesti.

85 Trečia, vieno pažeidimo sąvoka apima būtent tokią situaciją, kai kelios įmonės dalyvavo darant pažeidimą, kurį sudarė tęstinis elgesys siekiant vieno ekonominio tikslo – iškraipyti konkurenciją, arba atskiri pažeidimai, kuriuos tarpusavyje sieja tas pats tikslas ir tie patys subjektai (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BPB prieš Komisiją*, T-53/03, Rink. p. II-1333, 257 punktą ir 2010 m. balandžio 28 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Amann & Söhne et Cousin Filterie prieš Komisiją*, T-446/05, Rink. p. II-1255, 89 punktą).

86 Kitaip tariant, pažeidimo padarymo būdai leidžia vieną pažeidimą laikyti arba tęstiniu, arba pakartotiniu.

87 Be to, kalbant apie tęstinį pažeidimą, reikia priminti, kad bendro plano sąvoka leidžia Komisijai preziumuoti, jog pažeidimas nebuvo nutrauktas, net jei dėl tam tikro laikotarpio ji neturi su šiuo pažeidimu susijusios įmonės dalyvavimo įrodymų, jei ši įmonė darė pažeidimą iki ir po minėto laikotarpio ir jei nėra informacijos ar įrodymų, leidžiančių manyti, kad ji buvo nutraukusi pažeidimą. Tokiu atveju Komisija gali skirti baudą už visą pažeidimo laikotarpį, net ir už laikotarpį, dėl kurio neturi atitinkamos įmonės dalyvavimo darant pažeidimą įrodymų (žr. šio sprendimo 60–62 punktus).

88 Tačiau kai galima konstatuoti, jog įmonė buvo pasitraukusi iš pažeidimo, tačiau darė pažeidimą iki ir po šio pasitraukimo, toks pažeidimas gali būti laikomas pakartotiniu, jei, kaip ir tęstinio pažeidimo atveju (žr. šio sprendimo 60 punktą), jo tikslas iki pertraukos ir po jos buvo tas pats, t. y. atitinkamo elgesio tikslai, susiję produktai, slaptuose susitarimuose dalyvavusios įmonės, pagrindinės įgyvendinimo priemonės, įmonių vardu veikę fiziniai asmenys ir galiausiai nagrinėjamų veiksmų geografinė taikymo sritis buvo tapatūs. Tokiu atveju kalbama apie vieną ir pakartotinį pažeidimą, ir nors Komisija gali skirti baudą už visą pažeidimo laikotarpį, ji negali jos skirti už laikotarpį, kada pažeidimas buvo laikinai nutrauktas.

89 Taigi atskiri pažeidimo epizodai, kuriuose dalyvavo ta pati įmonė, tačiau kurių bendro tikslo negalima įrodyti, negali būti laikomi vienu tęstiniu ar pakartotinu pažeidimu, jie yra atskiri pažeidimai.

90 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad Komisija pripažįsta, jog neturi ieškovių dalyvavimo kartelyje pereinamuoju laikotarpiu, trukusiu ilgiau nei dvejus metus, įrodymų. Be kita ko, už šį laikotarpį nebuvo skirta jokia bauda.

91 Tačiau ieškovės pripažino dariusios pažeidimą prieš pereinamąjį laikotarpį ir po jo, be to, per posėdį neginčijo nagrinėjamo elgesio tikslų, susijusių produktų, slaptuose susitarimuose dalyvavusių įmonių, pagrindinių įgyvendinimo priemonių, įmonių vardu veikusių fizinių asmenų ir galiausiai nagrinėjamų veiksmų geografinės taikymo srities tapatumo iki 1997 m. gegužės mėn. ir po 1999 m. birželio mėn.

92 Todėl Bendrasis Teismas turi konstatuoti, kad *Trelleborg Industrie* darė vieną pakartotinį pažeidimą nuo 1986 m. balandžio mėn. iki 1997 m. gegužės 13 d. ir nuo 1999 m. birželio 21 d. iki 2007 m. gegužės mėn., o *Trelleborg* darė vieną pakartotinį pažeidimą nuo 1996 m. kovo 28 d. iki 1997 m. gegužės 13 d. ir nuo 1999 m. birželio 21 d. iki 2007 m. gegužės mėn. Klaidingas Komisijos pateiktas pažeidimo kvalifikavimas kaip tęstinio netrukdo Bendrajam Teismui jo perkvalifikuoti kaip pakartotinio, atsižvelgiant į administracinėje byloje nustatytas faktines aplinkybes, kuriomis grindžiamas ginčijamas sprendimas (pagal analogiją žr. 83 punkte minėto Sprendimo *IMI ir kt. prieš Komisiją* 96 ir 97 punktus; taip pat pagal analogiją žr. 2009 m. lapkričio 30 d. Pirmosios instancijos

teismo sprendimo *Prancūzija ir France Télécom prieš Komisiją*, T-427/04 ir T-17/05, Rink. p. II-4315, 322–325 punktus, patvirtintus pagal apeliacinį skundą priimto 2011 m. gruodžio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija ir France Télécom prieš Komisiją*, C-81/10 P, Rink. p. I-12899, 80 ir paskesniais punktais).

93 Šios išvados negali paneigti ieškovių argumentai, kad remdamasi pakartotinio pažeidimo teorija, kurią Komisija subsidiariai nurodė ginčijamame sprendime (žr. šio sprendimo 22 ir 40 punktus), ši institucija gali neribotai atitolinti senaties terminą ir taip padaryti jį beprasmį, pažeidžiant teisinio saugumo principą.

94 Šiuos argumentus reikia atmesti, nes, pirma, kai tenkinamos sąlygos, leidžiančios konstatuoti pakartotinį pažeidimą, pagal Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio antrą dalį senaties skaičiavimo pradžia nukeliama. Antra, galimas piktnaudžiavimas pakartotinio pažeidimo teorija negali būti vertinamas *in abstracto* ir iš esmės priklauso nuo kiekvieno atvejo aplinkybių, ypač nuo Komisijos galimybės įrodyti, kad tai yra vienas atskirais vertinamais laikotarpiais padarytas pažeidimas.

– Dėl pakartotinio pažeidimo buvimo pasekmių senaties skaičiavimui

95 Kadangi *Trelleborg Industrie* darė vieną ir pakartotinį pažeidimą nuo 1986 m. balandžio mėn. iki 1997 m. gegužės mėn. ir nuo 1999 m. birželio mėn. iki 2007 m. gegužės mėn., o *Trelleborg AB* darė vieną ir pakartotinį pažeidimą nuo 1996 m. kovo mėn. iki 1997 m. gegužės mėn. ir nuo 1999 m. birželio mėn. iki 2007 m. gegužės mėn., reikia konstatuoti, kad nėra suėjusi pažeidimo iki 1997 m. gegužės 13 d. senatis.

– Dėl kitų kaltinimų

96 Dėl teisinio saugumo principo pažeidimo reikia priminti, kad teisinio saugumo principas yra pagrindinis Sąjungos teisės principas, pagal kurį, be kita ko, reikalaujama, kad teisės aktai būtų aiškūs ir tikslūs tam, jog teisės subjektai galėtų nedviprasmiškai žinoti savo teises ir pareigas bei atitinkamai elgtis. Vis dėlto, kadangi kiekvienai teisės normai yra būdingas tam tikras netikrumas dėl jos prasmės ir turinio, reikia išnagrinėti, ar nagrinėjama teisės nuostata yra tokia neaiški, kad užkerta kelią teisės subjektams pakankamai išsklaidyti galimas abejones dėl šios nuostatos turinio arba prasmės (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-110/03, Rink. p. I-2801, 30 ir 31 punktus).

97 Kadangi kriterijai, leidžiantys konstatuoti pakartotinį pažeidimą, yra aiškūs, tikslūs, nedviprasmiški ir neužkerta kelio teisės subjektams pakankamai išsklaidyti galimas abejones dėl šios nuostatos turinio arba prasmės, reikia nuspręsti, kad buvo užtikrintos sąlygos teisinėms situacijoms numatyti, o kaltinimas dėl teisinio saugumo principo pažeidimo turi būti atmestas.

98 Dėl kaltinimo, susijusio su vienodu požiūriu, reikia priminti, kad vienodo požiūrio arba nediskriminavimo principas reikalauja, kad panašūs atvejai nebūtų vertinami skirtingai, o skirtingi atvejai – vienodai, jeigu toks vertinimas nėra objektyviai pateisinamas (2010 m. balandžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Gualtieri prieš Komisiją*, C-485/08 P, Rink. p. I-3009, 70 punktas).

99 Šioje byloje Komisija tvirtina, kad iš tikrųjų nusprendė, jog MRI darė pažeidimą nuo 1986 m. balandžio 1 d. iki 1992 m. rugpjūčio 1 d. ir nuo 1996 m. rugsėjo 3 d. iki 2007 m. gegužės 2 d., tačiau jos atžvilgiu netaikė pakartotinio pažeidimo teorijos, ir kad pasinaudojusi diskrecija netaikyti sankcijos už laikotarpį iki laikino MRI pasitraukimo iš kartelio ji neskyrė jai baudos už pažeidimo laikotarpį iki 1992 m. rugpjūčio 1 d., nors ir galėjo konstatuoti, kad pažeidimas buvo pakartotinis.

100 Pirma, reikia pažymėti, kad Komisija teisingai tvirtina, jog pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį ji turi diskreciją skirti baudą EB 81 straipsnio pažeidėjui. Vis dėlto ši diskrecija turi būti įgyvendinta laikantis vienodo požiūrio principo.

101 Antra, reikia konstatuoti, kad MRI ir ieškovių situacijos nėra panašios.

102 Iš tikrųjų MRI nebuvo nubausta už dalyvavimą kartelyje iki 1992 m. rugpjūčio 1 d., o laikino nedalyvavimo kartelyje laikotarpis, į kurį atsižvelgė Komisija, truko nuo minėtos datos iki 1996 m. rugsėjo 3 d., be to, laikinas pasitraukimas iš kartelio, kuriuo remiasi ieškovės, susijęs tik su pereinamuoju laikotarpiu.

103 Iš to matyti, kad kaltinimas dėl vienodo požiūrio principo pažeidimo turi būti atmestas.

104 Be to, taip pat galima pažymėti, jog net manant, kad Komisija klaidingai taikė senaties kriterijus MRI atžvilgiu, toks neteisėtumas, kuris nėra Bendrajam Teismui pateikto ieškinio dalykas, jokiu būdu negalėtų lemti ieškovių ieškinio dėl panaikinimo pagrįstumo. Šiuo klausimu reikia priminti, kad vienodo požiūrio principo turi būti laikomasi derinant tai su teisėtumo principu, o tai reiškia, kad niekas negali savo naudai remtis kito asmens naudai padarytu pažeidimu. Iš tikrųjų galimas pažeidimas, padarytas kitos įmonės, kuri nėra šio proceso šalis, naudai, neleidžia Bendrajam Teismui konstatuoti diskriminacijos ir pažeidimo ieškovių atžvilgiu. Toks požiūris reikštų, kad reikia įtvirtinti „vienodo požiūrio esant pažeidimui“ principą tik dėl to, kad kita įmonė, buvusi galbūt panašioje padėtyje, neteisėtai išvengė nuobaudos (žr. 53 punkte minėto Sprendimo *Peróxidos Orgánicos prieš Komisiją* 77 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

105 Taigi reikia panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jame konstatuojama, kad *Trelleborg Industrie* darė tęstinį pažeidimą nuo 1986 m. balandžio 1 d, iki 2007 m. gegužės 2 d., o *Trelleborg AB* darė tęstinį pažeidimą nuo 1996 m. kovo 28 d. iki 2007 m. gegužės 2 d., tačiau atmesti likusią ieškinių pagrindo, susijusio su senatimi, dalį.

Dėl antrojo ieškinių pagrindo, susijusio Komisijos teisėto intereso priimti sprendimą, kuriuo konstatuojamas pažeidimas iki 1999 m., nebuvimu

Šalių argumentai

106 Ieškovės nurodo, kad Komisija iš principo gali konstatuoti, jog buvo padarytas pažeidimas, net jeigu jam suėjusi senatis. Vis dėlto remiantis teismų praktika ji šiuo atveju turėjo įrodyti teisėtą interesą pateikti tokią išvadą, t. y. paaiškinti, kodėl aplinkybės vertė priimti sprendimą, kuriuo konstatuojamas pažeidimas, nutrauktas mažiausiai prieš 12 metų iki ginčijamo sprendimo priėmimo.

107 Komisija ginčija šiuos argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

108 Kadangi nagrinėjant pirmąjį ieškinių pagrindą buvo nuspręsta, kad ieškovių padarytas pažeidimas turi būti laikomas vienu ir pakartotiniu pažeidimu (žr. šio sprendimo 92 punktą) ir kad pažeidimo laikotarpiui iki 1997 m. gegužės 13 d. nesuėjusi senatis (žr. šio sprendimo 95 punktą), reikia atmesti antrąjį ieškinių pagrindą.

Dėl prašymų pakeisti ginčijamą sprendimą

109 Ieškovės prašo pakeisti ginčijamą sprendimą ir sumažinti baudą.

110 Reikia priminti, kad SESV 261 straipsnyje nustatyta, jog pagal Sutarties dėl ESV nuostatas Europos Parlamento ir Europos Sąjungos Tarybos kartu priimti reglamentai gali suteikti Teisingumo Teismui neribotą jurisdikciją dėl šiuose reglamentuose numatytų sankcijų. Tokia jurisdikcija Sąjungos teismui buvo suteikta Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsniu. Taigi šis teismas gali ne tik vykdyti paprastą sankcijos teisėtumo kontrolę, bet ir pakeisti Komisijos vertinimą savuoju ir atitinkamai panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą fiksuotą ar periodinę baudą. Iš to matyti, kad Sąjungos teismas gali naudotis neribota jurisdikcija, kai jis turi vertinti baudos dydį, ir kad ši jurisdikcija gali būti naudojama ir baudai sumažinti, ir jai padidinti (žr. 2007 m. vasario 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Groupe Danone prieš Komisiją*, C-3/06 P, Rink. p. I-1331, 60–62 punktus ir nurodytą teismų praktiką).

111 Be to, pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalį nustatant baudos dydį atsižvelgiama į pažeidimo sunkumą ir trukmę.

112 Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad nustatant baudų dydį reikia įvertinti pažeidimų trukmę ir visus kriterijus, į kuriuos atsižvelgiama vertinant pažeidimų sunkumą, pavyzdžiui, į kiekvienos įmonės elgesį, vaidmenį, kurį kiekviena jų atliko derinant veiksmus, pelną, kurį šios įmonės gavo iš šių veiksmų, įmonių dydį ir atitinkamų prekių vertę, taip pat pavojų, kurį šios rūšies pažeidimai kelia Sąjungai (žr. 2011 m. gruodžio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Chalkor prieš Komisiją*, C-386/10 P, Rink. p. I-13085, 56 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

113 Teisingumo Teismas yra nurodęs ir tai, kad turi būti atsižvelgiama į objektyvius požymius, kaip antai antikonkurenciniu veiksmų turinį ir trukmę, jų skaičių ir intensyvumą, paveiktos rinkos dydį ir žalą viešajai ekonominei tvarkai. Be to, analizuojant būtina atsižvelgti į santykinę atsakingų įmonių svarbą ir rinkos dalį ir galimą jų recidyvą (112 punkte minėto Sprendimo *Chalkor prieš Komisiją* 57 punktas).

114 Dėl šio aspekto reikia priminti, kad Bendrojo Teismo įgyvendinant savo neribotą jurisdikciją atliktas baudos dydžio nustatymas iš esmės nėra tikslus aritmetinis veiksmas. Be to, Bendrasis Teismas neprivalo atsižvelgti į Komisijos atliktus skaičiavimus, tačiau jis turi atlikti savo vertinimą, atsižvelgdamas į visas bylos aplinkybes (2004 m. rugsėjo 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Aristrain prieš Komisiją*, T-156/94, neskelbiamo Rinkinyje, 43 punktas).

115 Šioje byloje reikia priminti, kad nors ieškovių padarytas pažeidimas negali būti laikomas tęstiniu (žr. šio sprendimo 71 punktą), vis dėlto tai yra pakartotinis pažeidimas (žr. šio sprendimo 95 punktą). Be to, reikia konstatuoti, kad Komisija neskyrė ieškovėms baudos už pereinamąjį laikotarpį. Taigi Komisijos klaida konstatuojant, kad ieškovės padarė tęstinį pažeidimą, neturėjo jokios reikšmės pažeidimo trukmei, į kurią buvo atsižvelgta apskaičiuojant baudą.

116 Reikia pažymėti, kad nagrinėjamu atveju atsižvelgiant į tai, jog neteisėti veiksmai, kuriuos darė ieškovės, yra susiję su konkursų pasiskirstymu, kainų, kvotų ir pardavimo sąlygų nustatymu, geografinių rinkų pasidalijimu bei keitimusi slapta informacija apie kainas, pardavimo apimtis ir konkursus, kartelis akivaizdžiai turi sunkaus pažeidimo požymių. Be to, tai yra pasaulinis kartelis.

117 Taip pat *Trelleborg Industrie* pažeidimą darė labai ilgai, t. y. 18 metų ir 11 mėnesių, o *Trelleborg AB* solidariai atsakinga už savo dukterinės bendrovės elgesį už aštuonerius metus ir 11 mėnesių.

118 Bendrasis Teismas mano, kad nereikia sumažinti ieškovėms skirtos baudos.

119 Todėl reikia atmesti ieškovių prašymus pakeisti ginčijamą sprendimą.

120 Taigi reikia iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą ir atmesti likusią ieškinio dalį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

121 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Vis dėlto pagal minėto reglamento 87 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, arba jeigu susiklosto ypatingos aplinkybės, Bendrasis Teismas gali paskirstyti bylinėjimosi išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas.

122 Šioje byloje reikia konstatuoti, jog ieškovės teisingai tvirtino, kad Komisija jų atžvilgiu klaidingai nusprendė dėl tęstinio pažeidimo nuo 1986 m. balandžio 1 d. iki 2007 m. gegužės 2 d. buvimo. Tačiau ši klaida neturi reikšmės apskaičiuojant baudą. Todėl Bendrasis Teismas mano, kad, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, būtų teisinga įpareigoti kiekvieną šalį padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2009 m. sausio 28 d. Komisijos sprendimo C(2009) 428 galutinis dėl [EB] 81 straipsnio i EEE susitarimo 53 straipsnio taikymo procedūros (byla COMP/39406 – Jūrinės žarnos) 1 straipsnio g ir h punktus, kiek jie susiję su 1997 m. gegužės 13 d.–1999 m. birželio 21 d. laikotarpiu.

2. Atmesti likusią ieškinių dalį.

3. Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Azizi Prek Frimodt Nielsen

Paskelbta 2013 m. gegužės 17 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Faktinės bylos aplinkybės 1

Jūrinių žarnų, skirtų naftai ar dujoms perduoti, sektorius 2

Ieškovės 3

Administracinė procedūra 3

Ginčijamas sprendimas 4

Procesas ir šalių reikalavimai 5

Dėl teisės 6

Dėl reikalavimo panaikinti 6

Dėl pirmojo ieškinių pagrindo, susijusio su, pirma, akivaizdžia faktinių aplinkybių, dėl kurių Komisija nusprendė, kad „Trelleborg Industrie“ darė tęstinį pažeidimą nuo 1986 m. balandžio 1 d. iki 2007 m. gegužės 2 d., o „Trelleborg AB“ – nuo 1996 m. kovo 28 d. iki 2007 m. gegužės 2 d., vertinimo klaida ir, antra, su Reglamento Nr. 1/2003 25 straipsnio 2 dalies pažeidimu 6

Ginčijamas sprendimas 6

Šalių argumentai 7

Bendrojo Teismo vertinimas 8

– Pirminės pastabos 8

– Dėl tęstinio pažeidimo buvimo 9

– Dėl pakartotinio pažeidimo buvimo 11

– Dėl pakartotinio pažeidimo buvimo pasekmių senaties skaičiavimui 14

– Dėl kitų kaltinimų 14

Dėl antrojo ieškinių pagrindo, susijusio Komisijos teisėto intereso priimti sprendimą, kuriuo konstatuojamas pažeidimas iki 1999 m., nebuvimu 15

Šalių argumentai 15

Bendrojo Teismo vertinimas 15

Dėl prašymų pakeisti ginčijamą sprendimą 15

Dėl bylinėjimosi išlaidų 17